

07/07/2019

Πανηγύρισε η Ι.Μ. της Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Πανηγύρισε, **το διήμερο 6-7 Ιουλίου 2019**, η γυναικεία κοινοβιακή Ιερά Μονή της Αγίας Κυριακής στο Λουτρό Ημαθίας.

Το Σάββατο 6 Ιουλίου, το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο.

Ανήμερα της εορτής, το πρωί, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, κ. Παντελεήμονος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

«Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος παρέ-στη ἡ παρθένος καί ἀθληφόρος καί μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρε-ταῖς τό ἀήττητον», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρὸς τιμὴν τῆς ἐορταζομένης σήμερα ἁγίας, τῆς με-γαλομάρτυρος Κυριακῆς, περι-γρά---φοντας τὴ μεγάλη τιμὴ πού ἀπολαμβάνει ἡ ἁγία στὸν οὐρανό.

Ποιά ἦταν ὅμως ἡ ἁγία Κυριακή καί πῶς ἐπέτυχε νά κατακτήσει τὴν περίοπτη αὐτὴ θέση;

Μία νεαρὴ χριστιανὴ ἦταν, τέκνο εὐσεβῶν γονέων, πού ἔζησε σέ μία ἐποχὴ δύσκολη, σέ μία ἐποχὴ διωγ-μῶν κατὰ τῆς πίστεως, σέ μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία ἡ πίστη στὸν Χριστό δέν ἦταν μία φυσικὴ καί ἀνέξοδη ὑπόθεση, ἀλλὰ προ-ὑ-πέθετε δύ-να-μη καί σθένος γιὰ νά τὴν ζήσεις καί νά τὴν ὑπε-ρα-σπι-σθεῖς.

Ἡ πίστις στὸν Χριστό ἦταν ἓνα κα--θημερινό ἀγώνισμα γιὰ τὸν πι-στό μέσα σέ ἓνα κό-σμο στὸν ὁποῖο οἱ προκλήσεις τῆς εἰδωλο-λα--τρείας ἦταν συνεχεῖς, οἱ ἀπα-γο-ρεύσεις τῶν ρωμαϊκῶν νόμων αὐ-στηρές καί οἱ διωγμοί ἐναντίον τῶν χρι-στι-ανῶν σκληροί καί ἀπάν--θρωποι.

Σέ ἓνα τέτοιο διωγμό, στὸν φο-βε-ρό διωγμό τοῦ Διοκλητιανοῦ, συ-νε---λήφθησαν καί μαρτύρησαν οἱ γο--νεῖς τῆς ἁγίας Κυριακῆς μετὰ ἀπὸ πολλά καί ἐπώδυνα βασα-νι-στήρια. Καί θά περίμενε κανεὶς ὅτι ἡ νεα-ρή Κυριακή, μετὰ ἀπὸ ὅσα εἶδε, θά τρώμαζε καί θά δει-λίαζε, ὅταν θά βρισκόταν καί αὐτὴ ἐνώ-πιον τοῦ δικα-στοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν καλοῦσε νὰ ἀρ-νηθεῖ τὴν πίστιν τῆς στὸν Χριστό καί νὰ ἀπολαύσει τίς ἀνέσεις καί τίς ἡδονές πού τῆς ἐξασφάλιζε ἡ νεότητά καί τό κάλ-λος τῆς.

Ὅμως ἡ ἁγία στάθηκε ἀκλόνητη στὴν πίστιν τῆς καί στὴν ἀγάπην τῆς στὸν Χριστό. Ὁμολόγησε μέ παρ-ρη---σία ὅτι γι' αὐτὴν τίποτε δέν εἶ-ναι σπουδαιότερο ἀπὸ τὸν Χρι-στό, στὸν ὁποῖο εἶχε ἀφιερῶσει ἤδη ὁλό--κληρο τό εἶναι τῆς, τὴν ψυχὴ τῆς, τὴν ἀγάπην τῆς, τὴν παρθενία τῆς καί αὐτὴ ἀκόμη τὴ ζωὴ τῆς, γιατί γνώριζε καί πίστευε ὅτι τίπο-τε δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τό νὰ μείνει ἐνωμένη μέ τὸν Χριστό· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει πε-ρι-σ-σό-τερο ἀπὸ τό νὰ χαρίσει τὰ πάντα σ' Αὐ-τόν πού εἶναι τὰ πάντα γιὰ τὴ ζωὴ τῆς· ὅτι τίποτε δέν ἀξίζει περισ-σ-ό-τερο ἀπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ πού ὑπό-σχεται ὁ Χριστός σέ ὅσους ὁμο-λο-γοῦν τὴν πίστιν τοὺς σέ Ἐκεῖνον καί θυσιάζουν τὴ ζωὴ τοὺς γιὰ τὴν

ἀγάπην του.

Ἔτσι τό μαρτύριο δέν ἦταν γιὰ τὴ νεαρή Κυριακή τό τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ τῆς νέας ζωῆς, μιᾶς ζωῆς, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, στά δεξιὰ τοῦ Σω-τῆ-ρος. Γιατί μέ τό μαρτύριό τῆς δέν ἔλαβε μόνο τὸν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου, ἀλλὰ καί τὸν στέφανο τῶν ἀρετῶν καί τὸν στέφανο τῆς παρ-θενίας, τὴν ὁποία ἐτήρησε μέ-χρι τέ--λους γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χρι-στοῦ.

«Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώ-πων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη κά-κω---σις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ..., οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ», γράφει ὁ σοφὸς Σολομῶν. Καί αὐτό ἰσχύει καί γιὰ τὴν ἐορταζόμενη ἁγία Κυριακή.

Τό μαρτύριό τῆς μπορεῖ νὰ θεω-ρή-θηκε ἥττα γιὰ τοὺς διῶκτες τῆς, ὅμως αὐτοὶ πού ἠττήθηκαν πραγ-μα--τικά ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ διῶ-κτες, γιατί ἠττήθηκαν ἀπὸ μία νεαρή καί ἀδύναμη κόρη, ἠττήθηκαν ἀπὸ τὴν πίστιν καί τὴν ἀγάπην τῆς στὸν Χριστό, αὐτὴν πού τὴν ἀνέδειξε νικήτρια καί κληρονόμο τῆς αἰω-νίου ζωῆς καί τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἀδελφοί μου, ἡ σύντομη ζωὴ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς πού

πανηγυρίζουμε σήμερα, ἰδι-αι-τέρως ἐδῶ, στήν Ἱερά αὐτή Μονή πού τήν τιμᾷ ὡς προστάτη καί ἔφο-ρο, καί τό μαρτύριό της, μᾶς δι-δάσκουν τή δύναμη τῆς πίστεως καί τῆς ἀγά-πης στόν Χριστό. Τή δύναμη τῆς πίστεως πού εἶναι ἀπα-ραίτητη ὅχι μόνο γιά τήν πνευ-ματική μας ζωή ἀλλά καί γιά τήν καθημερινή, ἐπί-γεια ζωή μας. Γιατί ἡ πίστη στόν Χριστό, ἡ οὐ-σια-στική καί ἐνερ-γή πίστη, καί ὅχι ἀόριστη καί θεω-ρητική, ἀποτελεῖ τό ἔρεισμα ἐκεῖνο ἐπάνω στό ὁποῖο μπορούμε νά οἰκοδομή-σου-με τή ζωή μας. Ἀποτελεῖ τή δύ-να-μη μέ τήν ὁ-ποία μπορούμε νά ἀντι-μετωπί-σου-με τίς δυσκολίες καί τίς τρικυ-μί-ες τῆς παρούσης ζωῆς καί νά ἀν-τα-πεξέλθουμε στίς καταιγίδες καί τίς συμφορές.

Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὅχι μό-νο γιά τό πρόσκαιρο μέλλον μας ἀλ-λά καί γιά τό αἰώνιο.

Ἀποτελεῖ τήν ἐλπίδα μας ὅτι τά δεινά καί οἱ δοκιμασίες τίς ὁποῖες ζοῦμε εἶναι μέσα στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁ-ποι-ος οἰκονομεῖ τά πάντα γιά τό συμ-φέ-ρον μας.

Γιατί ἡ πίστη εἶναι ὁ σύνδεσμός μας μέ τόν Χριστό. Εἶναι αὐτό πού μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά μεί-νουμε ἐνωμένοι μαζί του. Εἶναι τό κλειδί πού μᾶς ἀνοίγει τόν οὐ-ρα-νό. Εἶναι τό διαβατήριο γιά τήν αἰώ--νια ζωή, αὐτήν πού ἀπολαμ-βά-νει καί ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Κυ--ριακή, καί τήν ὁποία εὐχομαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι, ἀδελφοί μου, ὑπερ--νικῶντας τά λυπηρά καί ὀδυ-νηρά τῆς παρούσης ζωῆς, διά τῶν πρεσβειῶν της.

Ἐάν θέλουμε πραγματικά νά τιμήσουμε τήν ἁγία μεγαλομάρτυρα Κυριακή, θά πρέπει, ἂν μή τι ἄλλο, νά δώσουμε τήν ἀγάπη μας καί τήν πίστη μας στόν Χριστό. Ὅταν πιστεύουμε ἀκράδαντα στόν Χριστό, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι Ἐκεῖνος εἶναι κοντά μας, καί ὅλες τίς δυσκολίες, ἀκόμη καί τίς καθημερινές καί τίς πρόσκαιρες δυσκολίες, τίς ἀντιμετωπίζουμε μέ τή δύναμη τῆς πίστεως, ἡ ὁποία μᾶς ἐνώνει μέ τόν Θεό καί μέ τήν ἁγία Κυριακή. Ἀμήν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Πάντες γάρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χρι--στῷ Ἰησοῦ».

Στή σημασία καί τήν ἀξία τῆς πί-στεως ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς Γαλατίας, ἀλλά καί ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε στὸν Χριστό.

Καί τί λέγει; Μᾶς λέγει ὅτι ἡ πί-στη στὸν Χριστό δέν εἶναι σάν τίς ἄλλες πίστεις τοῦ κόσμου. Ἡ πί-στη στὸν Χριστό ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀληθινό καί ζῶντα Θεό, δέν περιορίζεται μόνο σέ αὐτὴ τὴν ἀπλὴ παραδοχή. Παράγει καί πολ-λαπλά ἀποτελέσματα. Καί γιὰ αὐ-τά κάνει λό-γο ὁ μέγας Παῦ-λος.

Τό πρώτο αποτέλεσμα είναι ότι όσοι πιστεύουν στον Χριστό είναι υιοί Θεού. «Πάντες γάρ υιοί Θεού διά τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰη-σοῦ».

Τό δεύτερο αποτέλεσμα είναι ἡ ἔνδυση διά τοῦ Χριστοῦ ὅσων βα-πτί-σθηκαν στό ὄνομά του. Ὁ Χρι-στός γίνεται δηλαδή γιά ὅσους βα-πτί-ζο-νται «εἰς Χριστόν», ὡς ἐπι-σφρά-γι-ση τῆς πίστεώς τους, ἀνα-πό-σπα-στο σημεῖο τῆς ὑπάρξεώς τους. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτί-σθητε, Χρι-στόν ἐνεδύσασθε».

Καί τό τρίτο αποτέλεσμα γιά ὅσους πιστεύουν στον Χριστό εἶ-ναι ὅτι παύουν νά ἰσχύουν οἱ με-τα-ξύ τους διαφορές. Δέν ὑπάρχουν πιά Ἰουδαῖοι καί Ἑλληνες, δέν ὑπάρ-χουν δοῦλοι ἢ ἐλεύθεροι, δέν ὑπάρχουν ἄνδρες ἢ γυναῖκες. Ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια θέ-ση, ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια ἀξία, ὅλοι ἔχουν τήν ἴδια προοπτική, γιατί ὅλοι, ὅπως θά πεῖ ὁ πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος στή συνέχεια, εἶ-ναι κλη-ρονόμοι κατ' ἐπαγγελίαν, εἶ-ναι κληρονόμοι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ σύμφωνα μέ τήν ὑπό-σχε-σῆ του.

«Πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χρι--στῷ Ἰησοῦ». Ὅλοι ἐσεῖς εἶστε ἕνα, εἶστε τό ἴδιο, στό ὄνομα τοῦ Χρι-στοῦ, εἶστε τό ἴδιο, ἐφόσον πι-στεύετε στον Χριστό.

Ἡ διαβεβαίωση αὐτή τοῦ ἀπο-στό--λου Παύλου ἰσχύει καί γιά μᾶς σή-μερα. Ὅλοι ὅσοι βρισκόμασθε ἐδῶ σήμερα, ὅσοι ἦλθαμε γιά νά τι---μήσουμε τή μνήμη τῆς ἁγίας με-γα--λομάρτυρος Κυριακῆς ἐδῶ, στήν Ἱερά Μονή της, εἴμαστε με-τα--ξύ μας ἕνα, εἴμαστε ἕνα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, στον ὁποῖο πι-στεύουμε.

Αὐτό βεβαίως δέν καταργεῖ τήν προσωπικότητα καί τίς ἰδιαιτερό-τη-τες τοῦ καθενός μας, δέν κα-ταρ-γεῖ καί δέν ἀκυρώνει τά χαρί-σμα-τα πού ἔχει δώσει στον καθένα ἀπό μᾶς ὁ Χριστός «πρός κα-ταρ-τι-σμόν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον δια-κο-νίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώ-μα-τος τοῦ Χριστοῦ», ἀλλά μᾶς ὑπενθυ-μί-ζει τό μεγάλο προνόμιο πού ἔχου-με ὅλοι, νά εἴμαστε ἕνα καί μέ τούς ἁγίους μας, μέ τούς ὁποίους, ὅπως λέγει ἄλλοῦ ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, εἴμαστε συμπολίτες.

Καί εἶναι ὄντως μεγάλο προνό-μιο νά εἴμαστε ἕνα μέ τούς ἁγίους μας, νά εἴμαστε στήν ἴδια θέση μέ τήν ἐορ-τα-ζομένη ἁγία με-γα-λομάρ-τυ-ρα Κυριακή, τήν ὁποία τιμοῦμε σήμερα. Ὅμως δέν ἀρκεῖ μόνο αὐ-τό. Δέν ἀρκεῖ νά περιο-ρ-ι-ζό-μαστε μό-νο σέ αὐτό καί νά καυ-χώ-μεθα γι' αὐτό τό προνόμιο πού ἔχουμε.

Ἔχουμε συγχρόνως καί ὑπο-χρε-ώ---σεις πού προκύπτουν ἀπό αὐτό τό προνόμιο. Διότι, ἐάν θέλουμε πράγματι νά εἴμαστε καί ἐμεῖς τό ἴδιο μέ τούς ἁγίους, τό ἴδιο μέ τήν ἁγία Κυριακή, τότε ἔχουμε χρέος νά προσπαθοῦμε νά κάνουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας ὅ,τι ἔκανε καί ἐκείνη.

Δέν μπορούμε, δηλαδή, νά ζοῦμε ὅπως θέλουμε, ὅπως μᾶς ἀρέσει, ὅπως μᾶς συμφέρει, ἀδιαφορώ-ντας γιά τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, καί νά ἔχουμε στή συ-νέ-χεια τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἴμαστε τό ἴδιο μέ τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλη-σίας μας, τό ἴδιο μέ τήν ἁγία Κυ-ρια-κή.

Βεβαίως, ἐμεῖς δέν ζοῦμε σέ ἐπο-χή διωγμῶν, ὅπως ζοῦσε ἡ ἁγία Κυ-ριακή. Δέν ζητᾶ ἀπό ἐμᾶς κα-νεῖς νά ἐπιλέξουμε ἀνάμεσα στήν πίστη μας στόν Χριστό καί στή ζωή μας.

Ζητᾶ ὅμως καί ἀπό ἐμᾶς ὁ Χρι-στός, ἐφόσον δέν θέλουμε νά πι-στεύουμε μόνο στά λόγια, ἀλλά νά εἴμαστε πραγματικοί μαθητές του, ὅπως καί ἁγία Κυριακή, νά τόν ἀγα-ποῦμε, ὅπως καί ἐκείνη.

Καί ἐάν ἐκείνη τόν ἀγάπησε σέ τέ-τοιο βαθμό, ὥστε νά θυσιάσει καί τή νεότητά της καί τό κάλλος της καί αὐτήν ἀκόμη τή ζωή της, ὑπομέ-νο-ντας τά βασανιστήρια καί τόν θάνατο, ἐμεῖς μπορούμε νά δεί--χνουμε στόν Χριστό τήν ἀγάπη μας ἐφαρμόζοντας στή ζωή μας τό θέ-λημά του καί τηρώντας τίς ἐντο--λές του. Διότι, ὅπως λέγει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, «ὁ ἔχων τάς ἐντολὰς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖ-νος ἐκεῖνος ἐστίν ὁ ἀγαπῶν με». Αὐτός δηλαδή πού τηρεῖ τίς ἐντολές μου, εἶναι αὐτός πού μέ ἀγαπᾶ.

Ζητᾶ ὅμως καί κάτι ἀκόμη ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός. Μᾶς ζητᾶ νά τόν ὁμο-λο-γοῦμε. Νά ὁμολογοῦμε τήν πί-στη μας σέ Αὐτόν καί νά λέμε, ὅταν χρειά-ζεται, ὅτι εἴμαστε μα-θη-τές του, ὅτι εἴμαστε πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, χωρίς νά διστά-ζου--με, χωρίς νά φοβόμαστε τά σχό-λια ἢ καί τίς εἰρωνεῖες τῶν ἀν-θρώπων, ἔχοντας πάντοτε ὑπό-ψη μας, ὅπως τό εἶχε καί ἡ ἁγία Κυ-ριακή, τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ὅτι ὅποιος τόν ὁμολογήσει ἐνώ-πι-ον τῶν ἀνθρώπων, αὐτόν θά τόν ὁμολογήσει καί Ἐκεῖνος ἐνώ-πιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρα-νοῖς.

Ἐάν τά κάνουμε αὐτά στή ζωή μας, τότε θά ἰσχύει καί γιά μᾶς πραγματικά ὁ λόγος τοῦ ἀποστό-λου «πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», καί θά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, τήν ὁποία εὐχομαι σέ ὅλους μας καί πρωτί-στως στή Γε-ρόντισσα καί στίς ἀδελφές πού διακονοῦν τήν ἁγία Κυριακή, διὰ τῶν πρεσβειῶν της.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK